

DOUBRAVICKÝ OBČASNÍK

Zpravodaj obcí Doubravice, Velehrádku a Zálesí

Vychází 29. prosince 2016

elektronická verze

Dárky, dárky, dárky. Kolem nich se v adventních časech točí témata rozhovorů i myšlenky v hlavě. Čím koho podarovat na Štědrý den, co komu Ježíšek nadělí, jestli to nebude nevhodné či nevítané překvapení nebo naopak zda vymyslíme něco, čím druhého rozpláceme dojetím. V mnoha případech jsou lidé

pf 2017

vymyšlením a sháněním tvrdých i měkkých prezentů docela otráveni a já si tak říkám, proč? Vždyť je to úžasný pocit někomu něco dát a udělat mu radost. Pokud jen trochu vnímáme člověka, kterého máme rádi a kterého chceme potěšit, není nic jednoduššího než naslouchat po celý rok jeho touhám a přáním. Sledovat, po čem se dívá, o čem si sní, po čem prahne, ale z tisíce důvodů si to nepořídí, protože těch „protože“ a „ale“ je víc než „udělám to“. A je jen na nás, zda mu alespoň kousíček toho zdánlivě nesplnitelného snu splníme, nebo ne.

Setkávám se často s tím, že lidi nejen že neví, co MUSÍ koupit, ale že se jim to i přičí, docela otevřeně hudrují a hlasitě křičí do světa, že Vánoce nesnášejí a že by je nejradši zrušili. Tohle mi přijde ještě víc líto než prázdno pod vánočním stromečkem. Vždyť tyto pohanské svátky vůbec nejsou o tom, že něco musíme, ale spíš o tom, že CHCEME – být s druhými, koukat se na pohádky, nazdobit si byt, kochat se světelky na všech možných místech a konečně i radovat se z dárků - jak těch, které věnujeme, tak i těch, které sami dostaneme. Co na tom, že ve skříni nemáme komínky do lajny nebo na oknech je o jednu čmouhu navíc ... to přece není důvod svátky nenávidět. Natož pak honit triumfy v desítkách druhů upečeného cukroví, které – jak jsem někde zaznamenala trefnou poznámku – má do Vánoc nálepku „Nesežerte to!“ a na den D „Proč to nikdo nežere?“. Nikde není napsáno, že poctivá hospodyňka má mít v krabicích připravené linecké na tisíc způsobů a pracny s vanilkovými rohlíčky k tomu. Tento nadlimit si určil člověk sám a určitě by docela dobře šlo udělat této nešťastné tradici utrum v tom, že jednoduše omezíme hromady sladkého mlsání a místo toho dáme na stůl pár ořechů a ovoce, což je tisíckrát lepší i

zdravější. Ale ať tak, či tak, hlavně ať z toho nemáme nervy a naopak jsme v pohodě a harmonii s okolím i se sebou samým.

Protože ve finále, když už jsem s dárky začínala, tak oslím můstkem i skončím, je stejně tím nejhezčím a nejmilejším darečkem to, že jsme spolu. Ne vedle sebe, ale doopravdy SPOLU a PRO SEBE. Že svůj čas trávíme s těmi, které máme nejraději a díky kterým naše srdce bije láskou a oči září víc než všechna vánoční světylka dohromady. Když to všechno zabalíme do barevného papíru, ovážeme pentlí a napíšeme na to naše jméno, je to tutovka, že jsme letos zase dostali i věnovali dar, nad který není žádný jiný. A takový přeji každému jednomu z vás ♥

Vaše RD ☺

ZPRÁVY Z RADNICE

V letošním roce proběhlo v obci několik stavebních akcí, které byly již delší dobu připravovány. Nebudu se pouštět do podrobného popisování co, jak, kde a proč, snad jen ve zkratce ke každé akci pár vět.

DOSTAVBA VODOVODU proběhla pro někoho možná trochu

„neviditelně“, neboť firma celý hlavní řad v délce 1,2km udělala řízenými protlaky a za 3 týdny byla z vesnice zase pryč, takže si jich nejvíce všimli lidé, na jejichž pozemku se trubka buď vynořila ze země, nebo tam zase mizela. Pak nastala trochu časová mezera, ve které jsme čekali na souhlas Krajské hygienické stanice k provozování nové části vodovodu, až konečně koncem listopadu začalo přepojování stávajících přípojek na nový řad a hlavně propojování původních řadů s novým. To bylo také asi z celé akce nejvíce obtěžující, protože to doprovázelo několikrát omezení dodávky vody do určité lokality, případně neprůjezdnost nebo omezení průjezdu na některých komunikacích, a to ještě většinou neplánovaně a bez ohlášení, tak jak se postupně objevovaly problémové věci při zemních pracích. Můžeme říci, že v současnosti jsou všechny práce hotovy a je provedena základní úprava terénů. Definitivní úprava povrchů proběhne na jaře v termínu do 30. dubna. Chtěl bych tímto ujistit majitele dotčených pozemků, že závěrečné terénní úpravy s nimi budou projednány.

Stavba
Obce Doubravice
„Dostavba obecního vodovodu“
je realizována za finanční podpory
Krajského úřadu
Královéhradeckého kraje

AKCE BYLA SPOLUFINANCOVÁNA
Z PROSTŘEDKŮ STÁTNÍHO FONDU DOPRAVNÍ
INFRASTRUKTURY.
INVESTOREM AKCE BYLA OBEC DOUBRAVICE.
STAVBU REALIZOVALA FIRMA
CHLÁDEK A TINTĚRA, PARDUBICE a.s.
2016

REVITALIZACE STŘEDU OBCE - k tomu není moc co psát.

S technickými podrobnostmi Vás nechci zatěžovat a vizuální podobu středu obce ať si každý posoudí sám. Z mého pohledu je dobře, že střed obce získal hezčí a ucelenější tvář a není to jen soubor v různých

obdobích postavených a přilepovaných staveb v různém druhu rozkladu. A ještě to znamená i mnohem bezpečnější pohyb v celém centru. Samozřejmě nás tam čeká ještě dost práce, až na jaře přijde na zatravnění a celkovou výsadbu ať již květin, keřů nebo stromů, ale to již bude radost, neboť tím ten prostor ještě mnohem více prokoukne a získá na vzhledu. Tímto bych chtěl moc poděkovat Katce Hornychové, která nám hodně pomohla se vzhledovou stránkou celého projektu - od studie, až po výběr zastávek a mobiliáře, prostě na to má cit. To poděkování se samozřejmě vztahuje i na spoustu ostatních lidí, kteří nad tím strávili hodiny práce při všelijakých rozhodováních, při přípravě různých variant nebo třeba přispěli jenom dobrou radou.

Na práce ve středu obce také navázala **OPRAVA CESTY ZA KAPLIČKOU**, která získala nový asfaltový povrch, odvodnění a také byla provedena příprava pro nové veřejné osvětlení. Dokončení veřejného osvětlení sice trochu vázne na kapacitních možnostech dodavatelské firmy, ale doufám, že se brzy dočkáme.

S tím ještě souvisí jedna věc, kterou rozhodlo zastupitelstvo na svém prosincovém zasedání, a to zadání **VYPROJEKTOVÁNÍ DALŠÍ ČÁSTI CHODNÍKŮ** v obci, a to konkrétně ve třech trasách: od mostu po odbočku k Ježkovu domu, na dolním konci od mostu po odbočku na Sádovskou, na horním konci od čp. 137 po zastávku u Plecháčů. Celé to je vyvolané plánovanou rekonstrukcí silnice II/325, kdy by bylo fajn, pokud to bude možné, obě akce provést v jednom termínu a hlavně, aby na sebe již od začátku projekčně navazovaly. Z těchto důvodů budeme během ledna – února kontaktovat majitele dotčených a přilehlých pozemků, abychom s nimi domluvili konkrétní řešení.

PŘEHLED STAVEBNÍCH AKCÍ A ÚDRŽBOVÝCH PRACÍ V ROCE 2016

- nové podlahy v bazaru na koupališti
- oprava dilatačních spár a prasklin na koupališti, výměna odpadního potrubí na koupališti
- oprava a nový povrch cesty na Velehrádku k chatové oblasti
- oprava cesty na Zálesí k rodinným domům čp. 17 a čp. 19, zde se Obec finančně spolupodílela ve výši vlastnického podílu
- dostavba vodovodu
- revitalizace středu obce
- oprava cesty za kapličkou
- nové sítě na fotbalovém hřišti
- nové veřejné osvětlení podél cesty za kapličkou a u čp. 11
- částečná výměna vodovodních uzávěrů

Výzva

Obecní úřad připravuje podklady pro novou informační ceduli ve středu obce, proto žádáme občany o zapůjčení fotografií či pohlednic mapujících stavební vývoj středu obce, případně dokumentujících stavbu budovy obecního úřadu a objektu bývalé prodejny Jednoty. Děkuje. OÚ Doubravice

- podařilo se zahájit proces komplexních pozemkových úprav
- vyčištění dlouhodobě zanedbaných pozemků ve vlastnictví obce na Velehrádku

Miloš Valášek, starosta

KOMENTÁŘ KE STANOVENÍ POPLATKU ZA KOMUNÁLNÍ ODPAD PRO ROK 2017

Do komunálního odpadu se zahrnuje komunální odpad z domácností, velkoobjemový odpad a náklady spojené s pořízením úložných zařízení (popelnice, pytle atd.).

Základní myšlenkou posledních let je, že svoz komunálního odpadu nebude ze strany obce dotován.

Jedná se o odpad vyprodukovaný v domácnostech a likvidovaný jako směsný komunální odpad pravidelnými svozy od rodinných domů či rekreačních objektů. Dále do této skupiny řadíme odpad velkoobjemový, tedy to, co končí ve velkoobjemových kontejnerech při jarním a podzimním svozu.

Obec dotuje pouze svoz tříděného a nebezpečného odpadu.

Celkové náklady na svoz KO jsou za rok 2016 cca 251 972,-Kč, oproti loňským 260 471,-Kč.

Předepsaná částka od občanů při poplatku 620,- Kč za letošní rok je 257 347,- Kč, ale tato částka nebude zcela určitě zinkasována v plné výši z důvodu neplacení poplatku ze strany některých občanů (ročně cca 3-5 tisíc korun).

V případě rozpočítání celkové částky za KO počtem všech trvale bydlících (372) a rekreačních objektů (79), tedy počtem 451, by poplatek byl 558,-Kč.

Dle platné vyhlášky však poskytujeme již několik let určité výjimky a počet platících je ve skutečnosti nižší, v letošním roce je to 323 platících občanů plus 79 majitelů rekreačních objektů.

Osvobození od poplatku:

22 - osvobození dětí - za první se platí, druhé a další osvobozeno do 15 let

Rekapitulace 2016		
	Finanční náklady v Kč	Tuny
Technické služby	240 456	75,50
Velkoobjemový odpad	9 920	3,05
Pytle, popelnice	1 596	

Náklady kom. odpad	251 972
Příjmy od občanů KO	257 347
Doplatek obce KO	-5375

Počet trvale bydlících	372
Počet rekr. objektů	79
Celkem	451

Počet platících	323
Počet rekr. objektů	79
Celkem	402

Poplatek na 2017	627,-
-------------------------	--------------

9 - hlášení k trvalému pobytu na adrese OÚ

12 - občané, bydlící na základě doloženého potvrzení (nájemní smlouva, potvrzení OÚ) v jiné obci a tam platící poplatek za svoz KO + 4 občané zde nebydlící a nelze je dohledat

10 - druhá nemovitost jednoho vlastníka.

V případě zachování současného stavu, tedy zachování výjimek a požadavku nedotovat svoz KO, by poplatek měl z 620,-Kč platných v roce 2016 vzrůst na 627,-Kč pro rok 2017. Jelikož však ze strany TS Dvůr Králové nedošlo ke zdražení svozu pro rok 2017, navrhuje pro rok 2016 zachovat poplatek na současných 620,-Kč. Nižší poplatek je možné docílit pouze zrušením všech výjimek a rozpočítáním nákladů na svoz KO mezi všechny trvale bydlící (což se jeví jako problematické) či zavedením částečné dotace na svoz KO.

Karel Hrdina, místostarosta

„SKLÁDKA“ NA LETIŠTI

Tak nám nad obcí vzniká skládka, smetiště, či jak jinak nazvat to, co bezohlední a nezodpovědní vytvářejí na místě, kde se každoročně pálí čarodějnice. Na místě, odkud je tak nádherný výhled do kraje. Tento prostor byl vymezen jako místo, kam občané Doubravice mohou odkládat větve a klestí ze svých pozemků. Tak je to formulováno na ceduli u vjezdu na bývalé letiště, navíc s výstrahou udělení pokuty, pokud by snad někdo činil jinak a na dané místo ukládal něco jiného.

Jenže cedule se nikdo nebojí a bohužel je dost lidí, kteří nemají svědomí, stud ani jiné zábrany, jež by nedovolily škodit spoluobčanům, obci i přírodě. A tak mezi odloženými větvemi hnijí hromady listí, plastové pytle napěchované listím a čímsi, dřevotřískové desky, molitanové matrace...

Co k tomu dodat? Pro někoho prostě platí: Hlavně mít uklizeno doma, co je za plotem či hranicí vlastního pozemku, mě nezajímá!

Lucie Baliharová

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Tříkrálovou sbírku každoročně v lednu pořádá Charita České republiky. O víkendu 7. – 8. ledna 2017 budou opět v naší obci chodit koledníci, aby u prahů domácností lidem popřáli šťastný nový rok, zazpívali koledu, věnovali drobný dárek a při tom poprosili o příspěvek do zapečetěné pokladničky s logem Charity ČR. Výtěžek Tříkrálové sbírky 2017 bude tradičně určen na pomoc lidem, kteří si sami pomoci nedokážou, a to kvůli stáří, nemoci, hendikepu či sociální situaci.

Skupinky koledníků v Doubravici povede Kristýna Bielicová. Poděkování patří koledníkům i všem dárčům.

Lucie Baliharová

Vážení spoluobčané i chalupáři,

přejeme Vám v novém roce štěstí a radostné úsměvy, mnoho chvil strávených s Vašimi blízkými, pevné zdraví, osobní i pracovní úspěchy, spokojenost, poklid a splnění Vašich přání. Ať se nám všem v naší obci dobře žije!

OÚ Doubravice

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE

MAJÁK V PODÁNÍ DOUBRAVICKÝCH OCHOTNIČEK

Nikdy mě to nenapadlo. Já, a dramatik! Je to dva roky, co jsem horečně sháněla v královédvorské knihovně nějakou příručku, nejlépe s názvem „Dramatikem snadno a rychle“ a dlužno říct, že jsem ji nesehnala. Tak jsem se k tomu musela postavit čelem a vymýšlet dávno vymyšlené.

Název hry: Maják aneb Vítejte v kvasnicových lázních

Scénář a režie: Dagmar Ruščáková

Hrají:

Róza	–	Lucie Baliharová
Irma	–	Gabriela Lašťovka
Zdena	–	Dana Paulová
Matylda	–	Dagmar Ruščáková

Kulisy a trička vyrobila: Kateřina Hornychová

Všechno začalo v září 2014, kdy jednu z našich mladých sousedek, takto hybatelku dětských aktivit na vsi, napadlo, že by bylo dobré, kdyby naše vesnice měla svoje ochotnické divadlo. Ona ho kdysi mívala a prý dobré! Však jsou na půdě budovy místního úřadu ještě uložené staré kulisy. A tak Kristýna zareagovala automaticky – je to něco od slova, tak by to mohla být moje parketa, ne?

Nejdřív jsem měla chuť se jen smát – je září, a ona by ráda, abychom na Vánoce hráli vánoční hru. To přece není možné! Není možné? Ten nápad mi vrtal v hlavě. Nu, a protože jsem o psaní her, zkoušení a hraní divadla nevěděla prakticky nic, tak zvědavost zvítězila a já na to kývla.

Rychle jsem pochopila, že psát povídky a psát divadlo rozhodně není to samé. Následovalo ne příliš překvapivé zjištění, že být principálem může být zábava, ale dá to zabrat – nevylíhla jsem se s povahou vůdce a už vůbec nejsem organizátor.

Ale když se blíží deadline, která znamená veřejnou premiéru, na kterou se z různých důvodů těší málem celá vesnice, tak v sobě člověk umí najít netušené rezervy. Dokonce i v případě, kdy mu z časových důvodů odpadne herec, se kterým scénář počítá, a sama autorka se chcoucnehcouc musí vtělit do role dědečka Rudolfa.

Hru „Takové obyčejné Vánoce“ jsme hráli v sobotu 20. prosince 2014 a já... jsem se asi zamilovala. Protože vidět, jak můj text, moje výmysly, ožívají v osobnostech herců, jak oni moje nápady berou za své a dále rozvíjejí, aby to dohromady vykvetlo v něco neopakovatelného, to mi učarovalo.

Musím uznat, že jsme měli velký úspěch. Sál hospody U Hrdinů v Doubravici byl našlapán, někteří lidé stáli, pár nešťastníků, kteří se nedostali dovnitř, dokonce nakukovalo okny. Lidé se ze srdce smáli našim vtipům – co víc jsme si mohli přát? O hře se mluvilo dlouho a popravdě stále mluví.

Osmělení úspěchem jsme se rozhodli pokračovat dál. Během jara 2015 jsem napsala hru s názvem „Pomoc, babička se vdává“, v létě se všichni rozeběhli, na podzim jsme začali zkoušet a zjistili, že to nejde. Náš jediný mužský herec prostě nedokázal najít čas, zkoušky se stále odkládaly, až mně přiznal, že ten čas najde jen pár krátkých zimních měsíců, kdy může omezit práci kolem domu.

Člověk musí pochopit, kdy věci nemá cenu tlačit dál, takže jsem zkoušení hry zrušila. Jenže nám čtyřem statečným pozůstalým se po divadle stýskalo. Zkoušky nám dávaly mnohem víc než jen prostý nácvik divadelní hry a chtěly jsme pokračovat. Následovalo tedy nevyhnutelné: napiš něco pro nás čtyři!

To se řekne, napiš! Ale co? O čem? Nemám ráda frašky, smích jen pro smích, vždycky potřebuju s tématem čehokoliv, co tvořím, nějakým způsobem souznít. Ne přímo v rovině osobní historie, ale tím, že to téma považuju za důležité, že o něm něco vím (ano, tady se hodí osobní prožitky:)) a že mám z nějakého důvodu pocit, že by se o tom tématu mluvit mělo. A tak jsem začala psát hru o strastech s hubnutím – a o tom, jak často se hubne z úplně špatných důvodů. Psalo se mi hezky i těžko. Hezky proto, že jsem svoje herečky v jejich rolích přímo viděla – a těžko proto, že prostě pořád ještě neumím napoprvé trefit ten správný divadelní tón, musím na něm pracovat. Holky byly skvělé – já si na nich zkoušela všechny svoje nápady a ony je rozvíjely.

A tak jsme se lenivě bavily, já přepisovala kusy scénáře tak co dva týdny a pak přišlo léto. Martin přitvrdil a pravil, že nám sice tu psinu přeje, ale pokud to máme někdy hrát, tak si musíme stanovit závazné datum premiéry. A rozhlásit to po vsi, aby bylo jasné, že to je závazné! Tak jsme se dohodly, že tak oslavíme náš státní svátek – a pátek večer je stejně v hospodě nejlepší.

No a pak už to byl sešup z prudkého kopečka. Když skončily všechny letní aktivity a my se konečně začaly scházet v plném počtu, tak jsme zjistily, že vůbec nic neumíme – a včetně mě, která to napsala! Navíc jsme začaly zkoušet v sále hospody, což vydatně podporovalo zvědavost místních štamgastů.

Já se začínala premiéry děsit, protože tolik lidí mluvilo o té minulé hře a zjevně čekali, že se zase budou děsně smát. Jenže já jsem nepsala primárně veselohru! Slyšela jsem x-krát spojení „ženský Cimrman“ a pokaždé ve mně pokleslo srdce o kousek níž. Když se mi to povede a lidé se budou smát, vezmou to jako normu. Co se stane, když se nebudou smát tak, jak očekávají, no?

Snažily jsme se, jak to šlo. Mnoha vrstvami oděvů jsme bojovaly se zimou v ledovém sále. Chlapi ve výčepu, sedící u hřejících kamen, se radostně ptávali, jestli zkoušíme Dobyť severního pólu. Nezabily jsme nikoho – konec konců, potřebujeme diváky:)) Ve čtvrtek 27. října jsme měly generálku, která dopadla neslavně. Není divu, že v pátek 28. října už nervozita citelně stoupala.

Nakonec jsme se prostě do toho hraní vrhly po hlavě. Nejsme profesionálové, není to Zlatá kaplička (I když Martinovi jen nedostatek času zabránil vyrobit nápis Doubravice sobě:)) a rozhodly se, že aspoň my se tedy bavit budeme.

Na výsledek se můžete podívat sami.

(Záznam hry „**Maják**“ najdete zde: <https://www.youtube.com/watch?v=T7QquNb7Fng&feature=youtu.be>)

Lidé byli nakonec prima, hodně z nich nás chválilo – eh, nejčastěji pro naše přirozené hraní. Na to jsem dokázala odpovědět jediné – my nic jiného neumíme. A víte, co mě potěšilo nejvíc? Když mi asi hodinu po představení, po jednom mém hlasitém povzdechu, odpověděli lidé poslední hláškou z našeho představení. Kdo ví, třeba bude i tato hra mezi lidmi žít.

P. S. 19. listopadu Maják zhlédli jako benefiční představení klienti Domova svatého Josefa v Žírči i zájemci „zvenčí“. V únoru je plánováno představení v prostorách ZUŠ ve Dvoře Králové nad Labem.

Dagmar Ruščáková

DIVADELNÍ HRA MAJÁK

S velikou chutí jsem přečetl novou divadelní hru „Maják“, která byla uvedena divadelním spolkem v Doubravici. Nikdy bych si nemyslel, že v této obci na Podzvičínsku vytvoří čtyři ženy – **Dagmar Ruščáková, Lucie Baliharová, Dana Paulová a Gabriela Lašťovka** - pokus založit soubor a proniknout do široké, nepřeborné škály ochotnické činnosti. To je dnes nebývalé! Je to dáno také tím, že mají mezi sebou kolegyni, která pro tuto myšlenku hoří, má mimořádné nadání a její zájem je tak široký, že se sama stala autorkou první i poslední uvedené hry, její režisérkou a zároveň i působí jako herečka. V Doubravici se stalo něco mimořádného!

Musím ocenit, že dramatické pokusy paní Dagmar Ruščákové překonávají všechna pravidla, kterým se musí i zkušený novinář naučit, protože dramatický dialog má jiný sled, než když napíše článek, fejeton, kritiku anebo i román. Asi je v tom i její talent, který by mohl při dalším růstu mít nesporný vliv na další úroveň i smysl dramatických textů. Nejzajímavější na celém pokusu je, že téma pochází opravdu „ze života“.

A ještě zajímavější je skutečnost, že v malé obci Doubravici se v současné době dají dohromady ženy, které mají touhu hrát divadlo a k tomu ještě autorské. Je v tom nejenom kus fandovství, ale i vzájemného cítění pro něco neznámého. V průběhu představení bylo zajímavé, že herečky netrpěly viditelnou trémou, ba naopak, byla místa, kdy si pohrávaly s textem, bylo cítit, že jim ladí a dokonce i společné dialogy, které často jsou nejtěžší, jim žádné velké problémy nevytvářely. Bylo znát, že dámy se nechtějí po jevišti jen „producírovat“, ale také dílo dotvářet. Takže – bylo to milé představení, které často vytvořilo úsměvy u diváků. Jestliže bylo trochu znát, že se první dějství rozbíhalo trochu pomaleji, potom už druhé dějství bylo zajímavější dialogem Rózy a Matyldy, a třetí a čtvrté dějství už dávalo správný vtipný a zajímavý rytmus. V této části hry bylo poznat určitou jistotu, která také vycházela z poznání a pocitu, že jsou všichni na domácím půdě. Dalo by se napsat - lidé, radujte se, další divadlo začalo žít a dokazovat, že „žije“. Je v tom i hrdinství i sebeodříkání všech zakladatelek souboru, protože ve svých programech musejí počítat i s nácvikem divadelního představení. Je v tom kus i vnitřní radosti, předat svým sousedům vytvořené místní poselství, které vyvolává radost i zamyšlení.

Protože mám divadlo rád a patřila mu i část mé profese, jsem vždycky takovýto pokusem unesen. I když úbytek ochotnických souborů není na různých přehlídkách znát, je to jen proto, že převládají soubory s historií, které také prošly různými peripetiemi, anebo dokonce i jejich činnost byla na čas zastavena. Tento soubor začíná s lidmi, kteří jsou schopni tvořit. Mají v sobě vztahovou čistotu, nadšení a touhu přinést doubravickým občanům něco milého a neformálního. Určitě má budoucnost před sebou už také proto, že jako tvůrčí osobnost má člověka s obrovskými znalostmi a silnou vůlí tvořit. Celý soubor nás znovu velice mile překvapil a jistě na dalším představení pocítíme i zřetelný posun ve vývoji.

Díky, milé dámy, přinesly jste kus radosti a také velice hezký večer právě v den našeho státního svátku 28. října.

Emanuel Matys

HALLOWEENSKÁ CESTA PO ČTVRTÉ

Dne 5. listopadu se uskutečnil již 4. ročník tradiční Halloweenké cesty. Na účastníky čekala známá stanoviště jako Jack'o'lantern, vlkodlak nebo Bludný strom, ale přibyla i nová, Frankenstein či Strašidelný les s pavoukem Noxem a kouzelníkem. Kvůli rekonstrukci středu obce trasa nekončila v hasičárně jako každý rok, ale v teple na sále v hostinci U Hrdinů, kde opět čekalo občerstvení. Každým ročníkem se zvyšuje počet účastníků, na letošní Halloweenskou cestu přišlo 90 dětí, dohromady s jejich doprovodem se akce zúčastnilo cca 250 lidí a vybralo se 2830,- Kč na dobrovolném vstupném. Na děti opět na stanovištích čekaly úkoly, za jejich splnění děti získaly razítka, nedostávaly tedy věcné odměny hned na stanovištích, ale za

Akce pro děti plánované na první polovinu roku 2017:
Dětský karneval - únor
Noc s Andersenem - březen

získaná razítka obdržely odměnu v cíli, v sále hostince U Hrdinů. Opět velké díky patří všem organizátorům, pekačkám z naší obce, hostinci U Hrdinů a také našim sponzorům – Obec Doubravice, Carla Dvůr Králové n. L., Policie ČR a ZOO Dvůr Králové nad Labem.

Jsem velice ráda, že tuto akci navštěvuje stále více lidí a že si získala tak velkou oblibu. Příští rok se můžete těšit na nová stanoviště a také na novou trasu.

Kristýna Bielicová

AKTIVNÍ DOUBRAVIČTÍ SENIOŘI

Od oslavy 500. výročí od první zmínky o více Doubravici, která se konala v červnu 2013, uplynuly již 3 roky. Výborné zákusky na tuto oslavu tehdy napekly ženy z Doubravice, Velehrádka i Zálesí. Zákusky měly velký úspěch a všechny „pekařky“ to velmi potěšilo. Od **25. června 2013** se pravidelně jednou za měsíc scházíme na posezení v hospůdce „U Hrdinů“. Přijdou ti, kteří mají náladu a chuť si popovídat, dát si něco dobrého k jídlu a vypít pár skleniček. Je příjemné, že na náš „babinec“ chodí i muži. Společně vymýšlíme zajímavé, nenáročné pěší

výlety s hůlkami i bez nich po našem blízkém okolí nebo poznávací exkurze. Od září 2015 cvičíme s **Luckou Baliharovou** v Ježkově domě. Jsou to pomalé, protahovací cviky pro seniorky. Cvičíme pravidelně každý týden ve čtvrtek.

Všechny naše akce fotograficky dokumentuje p. Jiří Exner, kterému touto cestou děkuji.

Dále děkuji ženám, které vykonávaly veřejně prospěšné práce v naší obci a společně s pracovníky OÚ zajišťovali pořádek, květinovou výzdobu, úklid veřejných prostranství a hezký vzhled obce.

Poděkování patří i všem členům obecního zastupitelstva, kterým se podařilo zajistit opravu kapličky, opravu vodní nádrže u čp. 58, dokončení výstavby vodovodu a přestavbu středu obce - našeho „náměstíčka“, včetně cesty za kapličkou.

Marie Malá

PŘEHLED SPOLEČNÝCH AKCÍ:

7. 6. 2016 – pěší výlet do Kuksu. Auty jsme se sjeli ve 13.15 hod. na parkovišti v Hříbojedech a odtud pěšky, s perfektním výkladem Lucie Baliharové, do Betléma. Dále lesními a polními cestami do hospitalu Kuks, kde jsme absolvovali prohlídkovou trasu s průvodkyní, včetně lékárny, kaple, kostela a hrobky. Poseděli jsme si v restauraci „Na Sýpce“. Počasí krásné, sluníčko, teplo, žízeň. Občerstvili jsme se pivkem, limčou, káfičkem, štrúdlíkem, zmrzlinovým pohárem, smažáčkem, bramborákem s masovou směsí. **Zúčastnilo se 17 lidí.**

12. 6. 2016– Dětský den v Doubravici. Jako každý rok, tak i letos, napeklo 6 „pekařek“ zákusky pro děti jako odměnu za vítězství v soutěžích a hrách. U stánků pomáhalo 5 žen.

1. 7. 2016 - pěší výlet na Zvičinu. Auty a na kolech jsme se sjeli ve 14 hod. na parkovišti před motorestem v Třebihošti. Tady jsme se dohodli, kam až dojedeme auty. Podle zdatnosti účastníků byla auta odstavena u posledního domu v Třebihošti, na rozcestí „perenské cesty“ u kapličky, nebo až na Zvičině. Jednotlivé skupinky turistů docházely postupně na vrchol a tady se občerstvily pivkem a limonádou. Výhled byl nádherný, po celém okolí. Pak přesun zpět do Třebihoště a tady výborná pizza, kuřecí křidélka a další mňamky. **Zúčastnilo se 19 lidí.**

4. 8. 2016 – pěší výlet Erbenova naučná stezka v Miletíně. Sjeli jsme se auty ve 14 hod. v Miletíně před Erbenovou cukrárnou. Někteří se už posilnili výbornou zmrzlinou a pak jsme vyrazili po velmi příjemné stezce. Počasí nádherné, slunečno. První zastavení je u studánky, pak Polednice, dále Vodník, Popraviště, Kůň s jezdcem. Pokračovali jsme do Miletínských lázní, upravený pramen pitné vody, Svatojanský kostelík – sv. Jan Nepomucký, prý s tváří K. J. Erbena. Podle plotu tábora příjemnou cestou, alejí, zpět do Miletína. Posezení na náměstí v zahrádce, kde hrají ochotníci divadlo. Pivko do nás zahučelo a pak jsme si dali každý nějakou mňamku. **Zúčastnilo se 17 lidí.**

31. 8. 2016 – pěší výlet Hořice-Doubravka. Sjeli jsme se ve 13 hod. na parkovišti před cukrárnou na Doubavce. Odtud turistickou cestou, prohlídka zajímavých, pískovcových soch na louce ve východní části Hořic. Jsou zde nově umísťovány sochy ze sochařských sympozií, které se konají v blízkém lomu sv. Josefa. Sochy jsou zde od roku 2002 a každé dva roky se sbírka rozroste o nové pískovcové unikátní sochy. Lesní cestou, lemovanou dřevěnými sochami, kolem pískovcové sochy Jana Křtitele až k lesnímu prameni „Kalíšek“. Zde byly zachyceny tři lesní prameny a voda svedena do studánky. Tři výtokové trubice vyústily do kamenem obroubeného jezírka, které bylo ozdobeno sochami draka a vodníka, později doplněných o figurky žáby a raka. Zpět do cukrárny, tady posezení a výjezd na vrch Gothard. Prohlídka krásného hřbitovního portálu a hřbitova. Na svahu je Galerie plastik se stálou expozicí českého sochařství z 1. poloviny 20. století. Galerii obklopuje Sochařský park, který je ojedinělou sbírkou moderního světového sochařství čítající přes 100 pískovcových plastik, které vznikají během letních sochařských sympozií s tradicí od roku 1966. **Zúčastnilo se 14 lidí.**

29. 9. 2016 – přehrada Les Království. Sjeli jsme se ve 13 hod. na parkovišti. Tady na nás čekal průvodce p. Jákl – pomocný hrázný. Udělal nám výklad a provedl nás tunelem přehrady. Po prohlídce procházka lesem až k zátoce a zpět. Posezení v hostinci v Nemojově. **Zúčastnilo se 18 lidí.**

5. 11. 2016 - Halloweenská cesta. Pro tuto akci zajistily „pekařky“ občerstvení „U Tří babek“. V hospůdce „U Hrdinů“ bylo zakončení strašidelné cesty a účastníky čekal krásně vyzdobený a vytopený sál, kde byl připraven i stůl s pastelkami, omalovánkami a věcičkami pro šikovné ručičky. Po kontrole kartiček s razítky dostalo každé dítě tašku s dárečky. Navařily jsme dětský svařáček, kterého se rádi napili i rodiče a prarodiče. Všichni si pochvalovali útulné prostředí a teplíčko, venku bylo nepříjemně a všichni byli prochlazeni. Zákusky **napeklo 5 žen.** Počet zúčastněných dětí každý rok stoupá.

22. 11. 2016 – ve 13 hod. jsme uskutečnili **exkurzi** s průvodkyní v podniku **Juta a.s.**, Dvůr Králové n. L., směr Žíreč, závod 15 - **výroba trávníků.** Po skončení jsme si ještě prohlédli **výrobu netkaných textilií** v závodě 7 a pak poseděli v cukrárně, nebo v restauraci, podle uvážení účastníků. **Zúčastnilo se 21 lidí.**

13. 12. 2016 – ve 14 hod. jsme se sešli v Třebihošti v domě truhláře p. L. Voňky a prohlédli jsme si jeho vyřezávané betlémy a mnoho dalších, které za svůj život nashromáždil. Výstavou nás provedla jeho dcera p. Hlavatá. Po skončení prohlídky jsme poseděli v motorestu „U Lípy“ na dobré mňamce. **Zúčastnilo se 20 lidí.**

Marie Malá

25. 12. ZPÍVÁNÍ U VÁNOČNÍHO STROMU

Počasí nepřálo, celý den drobně pršelo, bylo vlhko a vlezlo. Hudebníkům, kteří na vánoční produkci pilně trénovali několik týdnů předem, křehly ruce a vlhly nástroje, což zvláště flétnám nedělalo dobře. Navzdory nepřízní počasí se sešel početný sbor zpěváků, sice chudší než rok minulý, ale i tak byla atmosféra přátelská a taková sousedská. V polovině programu se dostavil i nový hospodský s várnici plnými čaje a svařáku (Byl vynikající!), tak byla atmosféra ještě vřelejší. Za organizací akce byla opět Kristýna Bielicová, hudebníky vedl Petr Havlíček, slovem provázela Dagmar Ruščáková.

autor fotografií Petr Sedláček

31. 12. SILVESTROVSKÁ CESTA ZA POKLADEM

V době uzávěrky DO se již tradiční akce pro děti na závěr roku chystala. Doufejme, že se počasí umoudří, nebude-li úplně zimní, bude aspoň bez deště a ve 13 hodin se v sobotu 31. 12. sejde na startu u hostince U Hrdinů dost dobrodružství chtivých dětí, aby vyrazily po značené trase do zatím tajného cíle, cestou plnily záludné úkoly a v cíli hledaly uschovaný poklad. V cíli kromě pokladu na všechny účastníky budou opět čekat buřty, horký čaj a pro dospělé účastníky výborný Rostův kotlíkový svařák.

Lucie Baliharová

JEZDECKÝ KLUB ZÁLESÍ

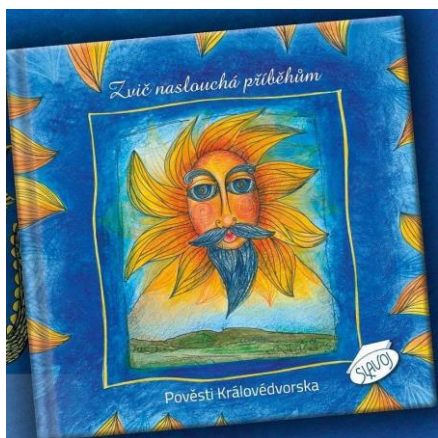
Po celý rok jsme pokračovali ve „vyjetých kolejích“, snažili se scházet a udržet partu pohromadě.

Jako sehraná parta lidí jsme letos (2016) pořádali již 10. ročník oficiálních (národních) jezdeckých závodů, za co si všichni zaslouží velké poděkování, neboť udržet si slušný počet účastníků v jednotlivých soutěžích mezi konkurencí dotačních jezdeckých areálů je velmi těžké. Jarní závody se na Zálesí konaly v sobotu 28. května, letní v sobotu 13. srpna. Úspěšná byla i závodní sezona pro naše jezdkyň s jejich koňmi. Z účasti na celkem 14 jezdeckých závodech jsme si domů odvezli dekorovaná umístění ze 13, z toho bylo 5 zlatých.

Jménem celého týmu JK Zálesí, bych chtěla našim příznivcům moc poděkovat a všem popřát hodně štěstí, zdraví a mnoho osobních i pracovních úspěchů v novém roce 2017.

Ilona Sedláčková

NOVÉ POVĚSTI KRÁLOVÉDVORSKA

Víte, kdo je Zvič? Jestli nevíte, je to možná proto, že ve své knihovně dosud nemáte knížku, kterou vydala královédvorská knihovna Slavoj, **Zvič naslouchá příběhům**. Zvič byl slovanský bůh světla a jeho jméno je obsaženo v názvu hory (nikoli kopce!), jež střeží náš kraj, Zvičiny.

Slavnostní křest knihy proběhl 29. září v novém sále Městské knihovny Slavoj. Byl součástí oslav 135. výročí založení knihovny. Jádro knihy tvoří pověsti vydané knihovnou Slavoj v roce 2004, jež sestavila Lenka Antošová. Vydání bylo dávno zcela rozebráno, proto vznikl nápad vydat pověsti znovu a doplnit soubor o pověsti další, které se do prvního souboru nedostaly. Tak vznikla knížka ZVIČ NASLOUCHÁ PŘÍBĚHŮM. Knižka obsahuje spoustu nově sebraných pověstí, na nichž se podíleli Filip Pýcha, Karel Martínek, Lucie Baliharová a Marta Staníková, ředitelka knihovny Slavoj, která současně odvedla i obrovský kus redakční práce. Součástí knihy je i CD s novými písněmi o Dvoře Králové nad Labem a okolí od autora Filipa Pýchy. Text pověstí doprovázejí původní ilustrace od **doubravické výtvarnice Kateřiny Hornychové**. Knižka i s CD stojí 280 Kč a koupit si ji můžete v knihovně Slavoj, v knihkupectví U Veselých, v informačním centru na náměstí a v Městském muzeu ve Dvoře Králové.

Lucie Baliharová

autor fotografie Ing. Stanislav Sedláček

Z KRONIKY OBCE DOUBRAVICE

Rok 1925 byl rokem pilné práce ve všech oborech veřejné práce.

Svoboda – Ze SSSR se ozval Josef Svoboda, místní příslušník, který za první světové války padl do zajetí. Bojoval v československých legiích a potom přešel do Rudé armády. Nyní žádal domovský list. Pracoval v Sibiři v továrně.

Obecní hřbitov – Členové hřbitovního výboru: Josef Fleček, František Havel, Antonín Rejl, Josef Černý, František Rindt, František Strnad. Ostatní obce měly po jednom zástupci. Stálým členem byl Karel Bozner. Předsedou hřbitovního výboru zvolen Josef Černý, starosta obce. Vypracován hřbitovní řád, zvolen za hrobaře Josef Petřík, rozdělen hřbitov na části, upraveny cesty, chvojky daroval pan Jakl, rodák ze Řečice, nyní majitel školek v Pouchově, kříž věnoval Otakar Kasnar, mlynář. Hřbitov byl z valné části dohotoven.

Obecní zastupitelstvo – Starosta obce měl za práci odměnu 1400 Kčs, pokladník 300 Kčs. Prodloužena pivní dávka, honebné za Málkovskou paseku rozděleno konečně vlastníkům lesů, usneseno vésti jeden rozpočet společný, nikoliv podle dílů, vysloven nesouhlas se zavedením nedělního klidu, účty za rok 1924 schváleny. V Doubravici I. díl zakoupena jednotná čísla na stavení. Úprava cest: upraven další úsek cesty ke škole, upravena prostřední cesta, k Dubenci, na Zálesí a Velehrádek přivezena škvára. Okres přikročil na žádost obce k rozšíření mostu u Hrdinových. Na Zálesí zvolena zvonící Barbora Havlíčková. Ponocnému Hamanovi zvýšena odměna o 1/3, provedeno sčítání dobytka.

Elektrisace – Soustavně propagována elektrisace obce. Společná schůze občanů o elektrisaci byla 27. 12. 1925 u Machků, kde referoval zástupce Vých. elektrárny o elektrisaci naší obce. K žádnému rozhodnutí nedošlo.

Kultura – 8. 2. národní demokraté: maškarní ples, 24. 2. hasičský sbor: ples, 28. 2. hasičský sbor v Zálesí: ples. 27. 2. Národní Jednota Severočeská, vypravena do Libotova staročeská svatba. 7. 3. Sokol, divadelní hra: O silném kováři, 21. 3. první pouštění rádia v obci, N. J. S. 22.3. Proč se mnoho lidí nežení – divadelní hra. 1. 5. divadelní hra Vrah, 6. 12. div. hra Červánky, 25.12. Kletba mamonu. Národní demokraté: 16. 5. koncert na Zálesí, Sokol: 28. 10. besídka všech cvičících složek.

Škola – Ve škole působil: František Josífko, řídící učitel, Josef Černý, učitel, Jiřina Lehrausová, učitelka. Děti 110 – zde 94, jinde chodilo 16. 7. 3. vzpomínka 75. narozenin TGM. Výlety: 1. a 2. třída Tešnov a okolí, 3. třída Jiráskův kraj 3 dni. Zavedeno společné učení vaření s lidovou školou hospodářskou.

Lidová škola hospodářská – Na lidové škole bylo zapsáno 18 žáků. Správu školy vedl František Josífko, řídící učitel. Předsedou školního výboru byl Josef Klesal. Zájem o školu se šířil. Pro žáky založena žákovská knihovna. František Machek podnikl se žáky zájezd do cukrovaru v době kampaně. Inspektor školy byl J. Fikar, učitel v Hořicích. Děvčata měla praktické kursy vaření, které se projevovaly v domácnostech, neboť děvčata začala doma úsporněji vařit. Hoši si oblíbili štěpování, různé pokusy s hospodářskými plodinami, jiní šli do hospodářských škol, takže L. Š. H. dobře plnila svůj úkol. Škola se stala ohniskem nových myšlenek, činů nejen u malých žáků, nýbrž i u větších.

Československá církev – Pro bohoslužby zakoupeno bohoslužební náčiní. Odsouzen útok na učitele, starostu obce Josefa Černého, ze strany klerikální proto, že buduje obecní hřbitov. Počet členů 502, dětí 120. *Krácení, pokračování příště.*

Lucie Baliharová

TŘÍDIT ODPAD SE VYPLATÍ

Ne každému leží životní prostředí na srdci, ale určitě převážná většina lidí slyší na to, jak ušetřit peníze. Optimální by bylo spojit blaho životního prostředí i ušetřené vlastní peníze v jedno. Tak se dostávám k tématu, které mě už nějakou dobu zaměstnává. Odpady a poplatky spojené s jejich likvidací.

Nejdříve jsem uvažovala prostě ekologicky, tříděním odpadu prospívám Zemi, jenže když jsem koncem léta držela v ruce opět složenku, kterou každoročně rozesílá obecní úřad, s poplatkem za likvidaci komunálního odpadu, začala jsem uvažovat i ekonomicky. Na složence byla částka za odvoz odpadů za rok 2016 ve výši 2480,-Kč, tj. 620,- Kč na osobu. (*Obecní zastupitelstvo na svém prosincovém zasedání schválilo vyhlášku o poplatku za svoz komunálního odpadu na rok 2017 ve stejné výši jako na rok 2016, tedy 620, - Kč na osobu, 500, - Kč na rekreační objekt.*)

Naše čtyřčlenná rodina připravuje na svozové čtvrtky, tedy jednou za čtrnáct dní, vždy popelnici, která je zaplněna maximálně do poloviny, častěji ani to ne. Důsledně třídíme a do popelnice vskutku vhazujeme jen to, co do směsného odpadu patří. Topíme ekologicky, buď plynem, nebo dřevem, topení plynem neprodukuje žádný odpad, popel ze dřeva kompostujeme. Opravdu velmi často se po vsi pohybují pěšky, a to i v dny, kdy obecní cesty a silnice lemují odpadové nádoby připravené ve svozové čtvrtky. Neotvírám je, ale sem tam mě zaujmou popelnice přetékající svým obsahem, z něhož vykukují plastové láhve, plechovky od nápojů, shrabané listí!!!... U některých domů, jež obývá také čtyřčlenná rodina, stojí i popelnice dvě a obě plné. Došlo mně, že finančně doplácíme na ty, kteří odpad netřídí a topí uhlím. V naší obci se totiž poplatek za

odpady vypočítává z celkové ceny za svoz, kterou účtují Technické služby, a ta se zprůměruje, zjednodušeně řečeno, na počet obyvatel. Což je pro některé, kteří stejně jako naše rodina důsledně odpad třídí, dost nespravedlivé, ale pro ty, kteří se stejně jako my nechovají, velmi výhodné. Je mi jasné, že přejít na systém

NEVÍTE SI RADY, KAM PATŘÍ...

- CD, DVD, magnetofonové kazety, videokazety – směsný odpad
- Jednorázové pleny – směsný odpad (*Jednorázové pleny jsou sice velkým pomocníkem pro maminky, ale současně velkou zátěží pro přírodu. Za své plenkové období dítě vyprodukuje zhruba tunu odpadu v podobě použitých jednorázových plen, na skládce se plena bude rozkládat 400 – 500 let. **Nechcete-li, aby ekologická stopa vašeho dítěte byla ihned po narození takto obrovská, používejte látkové pleny!***)
- Účtenky z termopapíru – směsný odpad (*Termopapír obsahuje plnidla, která brání rozvláknování, a proto ho nelze recyklovat.*)
- Papírový obal od vajíček – směsný odpad (*Papír se nedá recyklovat donekonečna, obal na vajíčka je již vyroben z naposledy možného papírového recyklátu.*)
- Porcelán, keramika, zrcadla, autosklo – směsný odpad, ve větším množství na sběrný dvůr, v případě naší obce do velkoobjemového odpadu
- Plastové láhve od oleje – směsný odpad (*Mastnota znesnadňuje recyklaci, i kdybyste láhev vymyli, pracovníci na dotřídovací lince by ji stejně odstranili, nemají čas řešit, zda láhev vymytá je, či není.*)

známek, kdy by si občané platili odvoz jen své popelnice, jak to funguje v některých jiných obcích, by bylo vůči životnímu prostředí i zdraví nás všech kontraproduktivní. Našlo by se určitě dost šetřílků, jejichž odpady by končily v příkopech, lese, nebo v kamnech (Pálením plastů z komína odchází opravdu „výživný“ koktejl karcinogenů.)

Do poplatku za odpady se však nezapočítává cena za svoz tříděného odpadu. Naše obec je zapojena do systému sběru tříděného odpadu EKO–KOM. Svoz tříděného odpadu u nás v obci zajišťuje firma Marius Pedersen, tato služba je hrazena z obecních prostředků. Ovšem na druhou stranu každá obec v systému EKO-KOM dostává za třídění obalových odpadů finanční odměnu. Její výše závisí na množství vytříděného odpadu v jejich katastru. V tomto systému mají všechny obce stejný sazebník odměn a rovné podmínky – ať jde o vesničky o několika desítkách obyvatel, nebo velká města. Jednoduchá přímá úměrnost: čím více vytřídíme, tím větší bude odměna do obecní pokladny ze systému EKO-KOM, tím méně bude v popelnicích, které odvázejí Technické služby, a tím méně se z celkové sumy za komunální odpad rozpočítá na jednotlivé občany.

Dost přemýšlím i nad tím, jak občany více motivovat k lepšímu třídění odpadu. Nejlepší motivace v dnešní době je asi motivace finanční, tedy vymyslet nějaký systém, který by přinesl lidem třídícím odpad finanční ponížení poplatku za komunální odpad. Myšlenka jistě dobrá, ale cesta k její realizaci asi trnitá a dlouhá. Zajímavý systém rozjíždějí v Dubenci, možná bude kde hledat inspiraci.

Určitou cestou by mohla být i osvěta, proto dále předkládám několik tipů a rad, jak správně třídit a jak snížit množství produkovaného odpadu, protože nejlepší odpad je žádný odpad!

10 TIPŮ, JAK V KAŽDODENNÍM ŽIVOTĚ MINIMALIZOVAT MNOŽSTVÍ ODPADŮ

MYSLI PŘED TÍM, NEŽ NAKOUPÍŠ!

1. Vždy upřednostňovat výrobky recyklovatelné, tedy určené ke zpětnému či opakovatelnému použití a recyklaci. Tím dojde k výrazné úspoře materiálu a přírodních zdrojů.
2. Upřednostňujte koupi výrobků (zvláště potravin, nápojů) ve společném větším balení. Dojde tak k úspoře množství vzniklých odpadů z obalu a většinou i k úspoře cenové. Obecně platí nebalit tam, kde to není nutné, a tam, kde to nutné je, použít opakovaně použitelné obaly (např. textilní nákupní tašky).
3. Nakupujte vždy strategicky, s vlastním seznamem, a jen to, co skutečně potřebujete. Nepodléhejte reklamám a nadměrné spotřebě věcí, které v podstatě vůbec nepotřebujete.
4. Volte dlouhotrvající kvalitu u všech výrobků, pokud to je možné. Tj. výrobky s dlouhou dobou životnosti.
5. Zkuste více navštěvovat bleší trhy, bazary či second handy. Nemusíte si vždy kupovat hned výrobek nový, v některých případech lze použít i již zachovalý použitý výrobek.

MYSLI PŘED TÍM, NEŽ ODHODÍŠ!

6. Staré oblečení má mnoho druhů použití: lze ho předat místní charitě, či do speciálních kontejnerů, do second handu či předat někomu potřebnému (např. v rámci tzv. freecyclingu: www.freecycle.org, www.nevyhazujte.cz).
7. Zbytky barev a jiné podobné odpady předejte do sběrných dvorů. Pokud k nim nemáte snadný přístup, můžete také barvy nechat suché, přidat do nich piliny a vložit je do popelnice.
8. Rostlinné zbytky potravin se mohou stát úrodnou půdou pro tvorbu domácího kompostu.
9. Důsledně recyklujte čisté (i barevné) sklo, starý papír, plasty, hliník a tetrapacky do místních příslušných kontejnerů či sběrných dvorů.
10. Starý nepoužívaný nábytek se snažte prodat či předat k dalšímu používání, nebo předat k další recyklaci – místním úřadům či charitám.

Zdroj: <http://vasevec.parlamentnilisty.cz/blogy/umime-predchazet-vzniku-odpadu>

Mnoho dalších informací získáte např. na: www.cistykraj.cz, www.jaktridit.cz, www.ekolist.cz

„Třídění odpadu patří k dobrému vychování!“

Lucie Baliharová

ZŠ DUBENEC

PRVNÍ VÝPAL V UNIKÁTNÍ PECI NA KERAMIKU

Přes letní prázdniny jsme z cíleného sponzorského daru zrekonstruovali naši venkovní keramickou pec pro výpal dřevem. Práci provedl pan Petr Toms a postavil nám japonskou pec AMAGAMA z 5. století, ve které můžeme dosáhnout teploty až 1300 stupňů. První výpal keramiky v této peci jsme provedli ve dnech 16. – 19. prosince 2016.

Celá událost se ukázala náročnější, než by se na první pohled mohlo zdát. Už jen příprava pece, natření plátů separačním nátěrem a naložení pece zabralo celé odpoledne a první část večera. Slavnostní zážeh byl proveden v pátek 16. prosince o půlnoci. Postupný náběh teploty na 600°C trval až do časného sobotního rána. Vedoucí výpalu a zároveň stavitel pece pan Petr Toms vystřídal během neuvěřitelných 36 hodin výpalu několik režimů tak, aby nárůst teploty a dosažení maxima proběhlo co nejoptimálněji. Téměř dvoumetrový plamen šlehající během výpalu z komína dával tušit skrytý potenciál pece. Po dosažení teplotního maxima 1320°C byl výpal k nedělnímu poledni pozvolna ukončen. Následovalo zaslepení

topeniště, komína i dalších průduchů a pec počala zvolna chladnout, takže následující den, v pondělí v 16 hodin odpoledne činila vnitřní teplota přibližně 200°C a nastalo slavnostní otevření. Kachna vložená do topeniště k pozvolnému pečení při dochládání pece se ukázala oproti skvělému výsledku výpalu už jen skutečnou třešničkou na dortu. Takovýto výpal, kdy se zjišťují všechny možnosti pece, je extrémně náročný na čas, trpělivost i množství spáleného dřeva. Teď už ale můžeme s jistotou předpokládat, že i kratší režimy přinesou více než uspokojivý výsledek.

Velký dík za realizaci celého díla patří panu Petru Tomsovi, manželům Liškovým i neziskové organizaci Žen – Sen.

Informace o aktuálním dění na ZŠ Dubenec získáte na www.zsdubenec.cz/ a na facebooku.

Aleš Malý, ředitel školy

PODĚKOVÁNÍ ZA ÚSPĚŠNÝ PROVOZ HOSPODY “U HRDINŮ”

Otevřený dopis Ing. Janu ŠTĚPÁNOVI a Ing. Karlu HRDINOVÍ

Vážení a milí páni inženýři, Honzo a Karle,

od 14. srpna 2012 do 30. listopadu 2016 Honza se svými spolupracovníky úspěšně provozoval “naši hospodu” v Doubravici. Jsem přesvědčen, že by tato skutečnost neměla zapadnout, a proto jsem se rozhodl se k tomu vyjádřit:

U nás v Doubravici jsou časové údaje (díky 106-ti letému panu Čeňku PETŘÍKOVÍ) velmi relativní. Nicméně jsem rád, že patřím k těm několika pamětníkům, kteří zažili obě místní fungující hospody a řeznictví v poválečném období. Nahoře „U Machků“ můj otec pod kaštany pravidelně obehroval místní strejce v mariáši a mě tam posílali pro uzeniny. Moc jsem se tam vždycky těšil, protože jsem se skamarádil s mladším Honzou Noskem a jsem rád, že naše přátelství trvá dodnes! Hospoda dole „U Hrdinů“ byla pro mě klukovským magickým místem. I tam jsem měl soukmenovce. Starší Karel Hrdina byl tehdy pro mě už spíš dospělákem, ale mladší Jenda mě postupně naučil všechny lumpárny, vnímal jsem ho spíše jako staršího bratra. Měl k dispozici v mých dětských očích ohromnou stodolu plnou pokladů, měl největší necky („řeznické“), a tak byl admirálem našich námořních výprav na Krejčáku i na Tůni. Měli ohromného bernardýna Baryka, který v létě tahal vozík a v zimě sáňky a denně se u nás v chaloupce stavoval na vydatnou svačinu. Především ale měli kluci Hrdinovi fantastické rodiče a babičku, která vařila stejně dobře jako paní Hrdinová! Dodnes mám v paměti neopakovatelnou atmosféru obou vyhledávaných hospod, pamatuji si na kulinární zážitky, které přinášel pro naši rodinu každý oběd U Hrdinů a pohodu pravidelných

návštěvníků, když jsem chodíval dědovi pro „řezané pivo“. To vše se změnilo, myslím si, v r. 1950, když řeznictví „U Machků“, stejně jako hospodu „U Hrdinů“ převzala Jednota se všemi důsledky.

V dalších letech se „U Hrdinů“ vystřídalo mnoho „posádek“, ale už to byla jen chatrná záplata na to, co doubravické hospody znamenaly původně. Když potom Hrdinovi hospodu restituovali, začalo se pod vedením Jendy blýskat na lepší časy, ale zákeřný infarkt myokardu tuto idylku rázně ukončil. Majetek byl převeden na Ing. Karla HRDINU mladšího. Uvědomoval si historii, ale také neúprosnou ekonomii. Přesto, že sám měl bohaté zkušenosti s pohostinstvím, nebo asi právě proto, nebyl schopen dát podnik do stavu srovnatelného s původní úrovní. Především také proto, že pokrok jde nezadržitelně vpřed a od poloviny minulého století významně stouply naše nároky na pohostinství a ještě více potom nároky platné legislativy. Nezbylo, než pronajímat restauraci amatérům a zlatokopům, které v létě 2012 vystřídal Honza Štěpán se svojí partou.

Důvodem, proč jsem se rozhodl připomenout tuto „éru Honzy Štěpána“, je skutečnost, že se pod jeho vedením podařilo pozvednout úroveň hospody nebývalým způsobem:

- **především hospoda „U Hrdinů“ se stala podnikem, navazujícím na tradici rodinného podniku**, který si pamatuji z dětství, kam pravidelně chodili místní, kde společně truchlili, nebo se radovali, kde se dobře pilo, jedlo a bavilo a kam s hrdostí naši předkové zvali své hosty
- **zřídili jste nekuřáckou restauraci** daleko dříve, než to nařídí zákon
- provoz jste změnili tak, že **hospoda se stala k dětem přívětivou**
- s pomocí místních řemeslníků **jste vybudovali** kouzelnou **zahradku** s profesionálním grilem
- **instalovali jste účinné, moderní topení**, díky kterému jsou prostory celoročně plnohodnotně využitelné
- vytvořili jste flexibilní partu, takže **bylo možné zajistit nejen rutinní, denní provoz, ale také větší, až skutečně velké akce**
- **nebránili jste se netradičním kulinářským akcím** a byli jste ochotni podstoupit riziko s tím spojené
- **pivařům jste rozšířili obzor** měnící se nabídkou známých i méně známých piv a **podávali jste vína, která neurazila ani fajnšmekry**
- **starali jste se o využití multifunkčního sálu** od rozšíření kapacity hospody, přes soukromé či obecní společenské akce pro děti či dospělé, besedy se zajímavými lidmi, sledování sportovních akcí na plátně až po divadelní představení
- **zavedli jste většinou profesionální úroveň obsluhy** s respektem k hostům, adekvátním chováním personálu a úctou k nám dříve narozeným
- **nemuseli jsme se stydět vzít na jídlo nebo společenskou akci významné domácí či zahraniční kolegy a přátele**, které vesměs ve vesnici naší velikosti zaskočila úroveň a kvalita občerstvení i vstřícnost personálu

Samozřejmě jsem neznal a neznám přesně pozadí Vaší spolupráce, rozdělení funkcí a povinností, ale **velmi si vážím výsledku**, kterého jste společně dosáhli. Myslím tím především **spolupráci zodpovědného majitele**, který myslí na svoji obec a snaží se podle možností zvyšovat kvalitu objektu **s prakticky smýšlejícím, podnikavým, velkorysým, vnímavým a obětavým pronajímatelem**. Společně jste pozvedli úroveň hospody nebývalým způsobem, díky Vám se stala vyhledávanou i návštěvníky z okolí!

Protože obec a především její obyvatelé restauraci potřebují, byl bych rád, kdybychom si uvědomili zásluhy těch, kteří v uplynulých čtyřech letech pozvedli významným způsobem úroveň „naší hospody“! Stejně tak bych si moc přál, aby noví provozovatelé navázali na Vaše zkušenosti. Pevně věřím, že jako správní Doubraváci budete ochotni poradit, protože fungující hospoda zůstala jediným místem ve vsi pro setkávání sousedů a přátel, místem, kde se vše potřebné dozvíme a domluvíme a kde můžeme dodržovat pitný režim tím nejfyziologičtějším a nejpříjemnějším způsobem :-)

Věřím, že nevyjadřuji jen svůj názor, a **jsem přesvědčen, že se mnou bude souhlasit minimálně většina „starších dorostenců“, kteří tvoří „Gerontklub U Hrdinů“**. Stejně tak doufám, že skutečnosti stejně vnímá i střední generace, která si zvykla se zde pravidelně společně bavit.

HONZO A KARLE, MOC DĚKUJEME!

Jaroslav Špatenka, Doubravice 121

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

PAN ČENĚK PETŘÍK OSLAVIL 106. NAROZENINY

Pan Čeněk Petřík se narodil za císaře pána, tedy za vlády Františka Josefa I., zažil všechny osudové okamžiky našeho státu ve 20. století, radostné i ty žalostné, Miloš Zeman je jeho jedenáctým prezidentem... Pravděpodobně je pan Petřík nejstarším mužem v naší republice, starší je žena ve Středočeském kraji.

Již minulý rok jsem psala o oslavě 105. narozenin, jíž se zúčastnil i redaktor hradeckého rozhlasu a kdy panu Petříkovi zahrála jeho oblíbená Podzvíčinka. Oslava těchto narozenin byla komornější, ale i tak pro mě byla velkým zážitkem. Pan Petřík byl v obdivuhodné kondici, sice již téměř neslyší, a tak bylo pro něho těžké zapojovat se do hovoru hostů, ale jakmile si vzpomněl na některou historku ze svého dětství a mládí nebo zazpíval svou oblíbenou písničku,

osazenstvo hltalo každé slovo, škoda, že vypravování nenapadlo nikoho nahrávat.

Panu Petříkovi přeju pevné zdraví, životní elán a pozitivní myšlení, ať je obklopen svými milými blízkými i přáteli.

Lucie Baliharová

VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA OSLAVILI A OSLAVÍ:

listopad – Vratislav Tomeš, Martin Horáček, prosinec – Jiří Salavec

leden – Emil Vondrouš, Martin Strnad, Jindřich Klust, Marie Malá

únor – Marie Machková, Jiřina Salavcová, březen – Miluška Rambousková, Drahomíra Lacziková

SRDEČNĚ BLAHOPŘEJEME!

Omlouváme se Petru Havlíčkovi, jubilantovi ze srpna 2016, jehož jméno se nedopatřením do červencového čísla Občasníku nedostalo, a dodatečně přejeme vše nejlepší a pevné zdraví. Redakce

VŠECHNO NEJLEPŠÍ!

Už zase stojíme s nohou nakročenou do nového roku a přemýšlíme, co bude dál. Všichni si navzájem přejeme všechno nejlepší, hlavně hodně zdraví! A doufáme, že příští rok bude lepší, než ten, který právě končí.

Ani já nejsem výjimkou. Jen své myšlenky nechávám plout v širším časovém okruhu. Šla jsem tuhle se psy směrem k Velehrádku, když mě napadlo, že je to vlastně sto let, co se můj děda jako osmiletý kluk schovával se svým mladším bratrem ve starém Kadrmanci a snažil se sehnat si cokoli k jídlu, i kdyby to měla být zmrzlá jablka a slupky od brambor. Tatínka měli kluci na frontě, maminku v nemocnici, a tak měli hlad.

Konec roku 1916... to měli u nás lidé za sebou první dva roky strašlivé první světové války a nikdo z nich netušil, jak dlouho to peklo ještě může trvat. U nás na vsi máme na památníku jména těch, kteří nepřežili v boji. Ale jak dlouhý by byl seznam těch, kterým válečná strádání vzala pořádný kus dětství, když už ne rovnou rodiče nebo jiné členy rodiny? Pomyslím při tom na svého vnuka, který tu s radostí a v pohodě tráví svůj krásný kousek dětství a jsem ze srdce vděčná za to, že to tak může být.

Dnes řešíme spoustu problémů svázaných s naší dobou. Pořád není život lehký a zadarmo, ale neztrácíme někdy tak trochu nadhled? Však to znáte – když je v tom člověk až po uši, klidně si splete horu s krtčí hromádkou! Důležité je umět zdvihnout hlavu a skutečně se kolem sebe podívat!

Máme svoje domovy. Žijeme bezpečně, naše vesnice je hezké pohostinné a láskyhodné místo. A žijí v ní dobří lidé. Vlastně si nemůžeme moc stěžovat – a to je skvělé, ne?

A tak na konci roku 2016 děkuju za vše, co máme. Za lidi, lásku, práci i tu naši krásnou krajinu. A vám všem přeju, ať se vám v novém roce daří uskutečňovat své sny, jste zdraví a každý den najdete něco, nad čím se můžete usmát:))

Dagmar Ruščáková

PRO BYSTRÉ HLAVY

Klub recesistů uspořádal soutěž v pojídání knedlíků. O pěti účastnících víme, že knedlíků snědl:

Hadraba více než Jakub, Viktor více než Balaš, Korálek více než Luboš, Jindřich více než Hadraba,
Burdík více než Gustav, Luboš více než Veselý, Hadraba více než Viktor, Jakub více než Burdík.

Seřadte všech pět mužů od největšího jedlíka k tomu nejméně úspěšnému.

Pomůcka: Ze zadání plyne, že Jindřich snědl více než Hadraba, Hadraba více než Jakub, Jakub více než Burdík, Burdík více než Gustav. Tím je dáno pořadí všech pěti jedlíků, ostatní lze už snadno doplnit.

Ing. Josef Brož

SBĚR ELEKTROODPADU PRO HASIČE

Sbor dobrovolných hasičů z Třebihoště a Dehtova pořádá sběr elektroodpadu. Pokud máte doma nějaký starý spotřebič, který Vám doma překáží, hasiči ho od Vás zdarma odvezou. Pro hasiče každý spotřebič přináší drobnou částku, která by byla využita pro sportovní činnost. Muži otevírají brány extraligy a každý starý, rozbitý stroj by jim mohl pomoci v celorepublikové konkurenci.

Tel. číslo: 725 402 498 – objednávka odvozu. Případně u členů sboru (v Doubravici Jan Brada).

Doubravický občasník

Vydává kulturní a sociální komise OÚ v Doubravici. **Vychází nepravidelně.**

Odpovědný redaktor Mgr. Lucie Baliharová. Grafická úprava Mgr. Štěpánka Odrášková.

Vaše příspěvky zasílejte na: doubravicky.obcasnik@seznam.cz Adresa redakce: Obecní úřad Doubravice, www.doubravice.cz

Registrováno referátem Okresního úřadu v Trutnově č. j. Kult. MK ČR E 12881.